N°. 276. 1852.

NEDERLANDSCHE STAATS-COURANT.

JE MAINTIENDRAI

De prijs dezer Courant met het Bijblad is f 30 in het jaar; die van de Courant alleen f 20 en die van het Bijblad alleen f 15.

De prijs der advertentiën is 25 cents voor den regel bij iedere plaatsing buiten de zegelgelden en briefporten.

ZATURDAG 20 NOVEMBER.

NEDERLANDEN.

(Staatsblad n°. 189.) BESLUIT *van den 3den November 1852, bepalende de plaatsing in het* Staatsblad *van de tusschen* Nederland *en de Vrije en Hanzeestad* Bremen *gesloten overeenkomst tot wederkeerige uitlevering van boosdoeners.*

WIJ WILLEM III, BIJ DE GRATIE GODS, KONING DER NEDERLANDEN, PRINS VAN ORANJE-NASSAU, GROOT-HERTOG VAN LUXEMBURG ENZ., ENZ., ENZ.

Gezien de tusschen *Nederland* en de Vrije en Hanzeestad *Bremen*, tot wederkeerige uitlevering van boosdoeners gesloten en op den 9den en den 12den October 1852, door de wederzijdsche gevolmagtigden te *'s Gravenhage* en te *Bremen* geteekende overeenkomst, welke luidt als volgt:

VERTALING.

Zijne Majesteit de Koning der Nederlanden en de Senaat der Vrije en Hanzeestad Bremen, het nuttig geoordeeld hebbende, bij eene overeenkomst, de wederkeerige uitlevering van boosdoeners te regelen, hebben te dien einde tot hunne volmagt benoemd, te weten:

Zijne Majesteit de Koning der Nederlanden: den heer Herman van Sonsbeeck, ridder der orde van den Nederlandschen Leeuw, Hoogstdeszelfs Minister van Buitenlandsche Zaken, enz., enz.;

en de Senaat der Vrije en Hanzeestad Bremen: het Senaatslid Jan Hendrik Willem Smidt, doctor in de regten;

die, krachtens de gegeven volmagt, omtrent de navolgende artikelen zijn overeengekomen.

Art. 1. De Nederlandsche Regering en de Senaat der Vrije en Hanzeestad Bremen verbinden zich, wederzijds aan elkander uit te leveren, op aanvrage der andere partij, met uitzondering hunner onderdanen, de personen, welke zijn veroordeeld, in staat van beschuldiging gesteld, of tegen welke regtsingang met bevel van gevangenneming is verleend door de regtbanken of door den regter van dien der beide Staten, tegen welks wetten de misdaden of wanbedrijven zullen zijn gepleegd.

Onder de benaming van onderdanen zijn, wat de toepassing dezer overeenkomst betreft, begrepen de vreemdelingen die, volgens de wetten van den Staat, aan welken de uitlevering wordt aangevraagd, met de onderdanen zijn gelijkgesteld, alsmede de vreemdelingen, die zich binnen den Staat gevestigd hebben, en, na met eene inlandsche vrouw gehuwd te zijn, één of meer kinderen uit dit huwelijk hebben, geboren in het land.

Art. 2. Indien de beklaagde of veroordeelde geen onderdaan is van een der twee contracterende Staten welke hem opeischt, zal hij niet behooren te worden uitgeleverd, dan nadat zijne Regering geraadpleegd en in staat gesteld zal zijn, de redenen kenbaar te maken, die zij zoude kunnen hebben om zich tegen de uitlevering te verzetten.

In alle gevallen zal de Regering, aan welke de aanvrage tot uitlevering gedaan is, vrij blijven aan die aanvrage zoodanig gevolg te geven als haar gepast zal voorkomen.

In geval van weigering der uitlevering, zal aan den aanvragenden Staat kennis gegeven worden van de redenen welke daartoe aanleiding gegeven zullen hebben.

Art. 3. De uitlevering zal alleen plaats hebben in geval van veroordeeling, beschuldiging of vervolging wegens de navolgende misdaden of wanbedrijven, gepleegd buiten het grondgebied der partij, aan welke de uitlevering wordt aangevraagd:

1°. moord, vergiftiging, vadermoord, kindermoord, manslag, verkrachting;

2°. brandstichting;

3°. valschheid in geschriften, daaronder begrepen het namaken van bankbiljetten, muntpapier en openbare schuldbrieven;

4°. muntvervalsching, muntschennis en het, des bewust, in omloop brengen van valsche munt;

5°. valsche getuigenis;

6°. diefstal met verzwarende omstandigheden, oplichting, knevelarij, omkooping van openbare ambtenaren, ontvreemding of verduistering gepleegd door openbare ambtenaren met bewaring of ontvangsten belast;

7°. bedriegelijke bankbreuk.

Art. 4. De uitlevering zal geen plaats hebben, wanneer de aanvrage geschiedt op grond van dezelfde misdaad of van hetzelfde wanbedrijf, ter zake waarvan de opgeëischte persoon zijne straf ondergaat of ondergaan heeft in den Staat aan welken de uitlevering wordt gevraagd.

Indien de opgeëischte persoon vervolgd wordt, of zich in hechtenis bevindt, wegens eene andere misdaad of wanbedrijf, gepleegd tegen de wetten van den Staat, waaraan de uitlevering gevraagd wordt, zal de uitlevering uitgesteld worden tot dat hij vrijgesproken of vrijgesteld is, of zijne straf ondergaan hebbe, gelijk mede wanneer de opgeëischte persoon wegens schulden gegijzeld is, krachtens eene veroordeeling of bevel van gevangenneming, een of ander vóór de aanvrage tot uitlevering uitgesproken of verleend.

Art. 5. De uitlevering zal geen plaats kunnen hebben, indien de regtsvordering of de straf verjaard is, volgens de wetten van den Staat aan welken de uitlevering wordt aangevraagd.

Art. 6. De uitlevering zal langs den diplomatieken weg worden aangevraagd, en alleen toegestaan worden op vertoon van het oorspron-

Sa Majesté le Roi des Pays-Bas et le Sénat de la Ville Libre et Anséatique de Brême, ayant jugé utile de régler par une convention l'extradition réciproque de malfaiteurs, ont muni à cet effet de leurs pleinspouvoirs, savoir:

Sa Majesté le Roi des Pays-Bas: le sieur Herman van Sonsbeeck, chevalier de l'ordre du Lion Néerlandais, Son Ministre des Affaires Étrangères, etc., etc.;

et le Sénat de la Ville Libre et Anséatique de Brême: le Sénateur Jean Henri Guillaume Smidt, docteur en droit:

lesquels, en vertu des dits pleinspouvoirs, sont convenus des articles suivants:

Art. 1. Le Gouvernement Néerlandais et le Sénat de la Ville Libre et Anséatique de Brême s'engagent à se livrer réciproquement sur la demande de l'autre partie, à l'exception de leurs nationaux, les individus condamnés, mis en état d'accusation ou contre lesquels une ordonnance de poursuite avec mandat d'arrêt est prononcée par les tribunaux ou par le juge de celui des deux États, contre les lois duquel les crimes ou délits auront été commis.

Sont compris, quant à l'application de cette convention, dans la dénomination de nationaux, les étrangers qui selon les lois de l'État, auquel l'extradition est demandée, sont assimilés aux nationaux, ainsi que les étrangers qui se sont établis dans l'État et après s'être mariés à une femme du pays, ont un ou plusieurs enfants de ce mariage, nés dans le pays.

Art. 2. Si le prévenu ou le condamné n'est pas sujet de celui des deux États contractants qui le réclame, il ne devra être livré qu'après que son Gouvernement aura été consulté et mis en demeure de faire connaître les motifs qu'il pourrait avoir de s'opposer à l'extradition.

Dans tous les cas le Gouvernement saisi de la demande d'extradition, restera libre de donner à cette demande la suite qui lui paraîtra convenable.

En cas de refus de l'extradition, il sera donné connaissance à l'État réclamant des motifs qui y auront donné lieu.

Art. 3. L'extradition n'aura lieu que dans le cas de condamnation, accusation ou poursuite, pour les crimes ou délits suivants, commis hors du territoire de la partie, à laquelle l'extradition est demandée:

1°. assassinat, empoisonnement, parricide, infanticide meurtre, viol;

2°. incendie;

3°. faux en écriture, y compris la contrefaçon de billets de banque, de papier monnaie et d'effets publics;

4°. fabrication de fausse monnaie, altération de monnaie et émission, avec connaissance, de monnaie fausse;

5°. faux témoignage;

6°. vol accompagné de circonstances aggravantes, escroquerie, concussion, corruption de fonctionnaires publics, soustraction ou détournement, commis par des dépositaires ou comptables publics;

7°. banqueroute frauduleuse.

Art. 4. L'extradition n'aura pas lieu, lorsque la demande en sera motivée par le même crime ou délit, pour lequel l'individu réclamé subit ou a déjà subi la peine dans l'Etat auquel l'extradition est demandée.

Si l'individu réclamé est poursuivi, ou se trouve détenu pour un autre crime ou délit, commis contre les lois de l'État, auquel l'extradition est demandée, son extradition sera différée jusqu'à ce qu'il soit acquitté ou absous, ou qu'il ait subi sa peine, ainsi que si l'individu réclamé est détenu pour dettes, en vertu d'une condamnation ou d'une provision de justice, l'une ou l'autre antérieure à la demande d'extradition.

Art. 5. L'extradition ne pourra avoir lieu, si la prescription de l'action ou de la peine est acquise d'après les lois de l'État auquel l'extradition est demandée.

Art. 6. L'extradition sera demandée par la voie diplomatique, et ne sera accordée que sur la production de l'original ou d'une expédition

kelijke of van een authentiek afschrift van het vonnis of van het arrest van veroordeeling of in-staat-van-beschuldiging-stelling, of van verleenden regtsingang, met bevel van gevangenneming, afgegeven in de vormen, voorgeschreven door de wetgeving der Regering die de aanvrage doet, en uitdrukkende de misdaad of het wanbedrijf, waarvan sprake is.

Art. 7. Wanneer, bij vervolging in eene strafzaak, eene der Regeringen het hooren van getuigen, in den anderen Staat woonachtig, zal noodig oordeelen, zal daartoe eene rogatoire commissie langs den diplomatieken weg ingezonden en aan deze gevolg gegeven worden, met inachtneming der wetten van den Staat, waarin de getuigen verzocht zullen worden te verschijnen.

Elke rogatoire commissie, strekkende om een getuigenverhoor te vragen, zal van eene Fransche vertaling vergezeld moeten zijn.

Art. 8. Indien, in eene strafzaak, de persoonlijke verschijning van een getuige in den anderen Staat noodig is of verlangd wordt, zal zijne Regering hem uitnoodigen, te voldoen aan de oproeping, welke aan hem gerigt zal worden, en in geval van bewilliging, zullen hem reis- en verblijfkosten worden toegestaan, volgens de tariven en reglementen, van kracht in den Staat, in welken het verhoor zal moeten plaats hebben.

Art. 9. Wanneer, in eene strafzaak, de confrontatie van misdadigers die in den anderen Staat in hechtenis zijn, of wel de mededeeling van stukken van overtuiging of bescheiden, welke zich in handen bevinden der autoriteiten van den anderen Staat, nuttig of noodig zal geoordeeld worden, zal de aanvrage daartoe geschieden langs den diplomatieken weg, en zal daaraan gevolg gegeven worden voor zooverre er geene bijzondere redenen zijn, welke zich daartegen verzetten, en onder verpligting tot terugzending der misdadigers en van de stukken.

Art. 10. De beide Regeringen doen over en weder afstand van alle terugvordering van kosten, voortvloeijende uit de ten-uitvoer-legging van rogatoire commissiën, alsmede uit de toe- en terugzending van stukken en bescheiden.

Zij doen insgelijks over en weder afstand van alle terugvordering van kosten, voortvloeijende uit de inhechtenisneming, gevangenhouding, onderhoud, vervoer of terugzending binnen de grenzen van hun wederzijdsch grondgebied der uit te leveren of te confronteren personen.

Voor zooverre betreft de kosten van onderhoud en vervoer der gezegde personen over het grondgebied der tusschenliggende Staten, gelijk mede die van het transport ter zee, in geval zoodanige wijze van vervoer verkieslijk mogt geacht worden, zullen deze gedragen worden door de Regering, in wier naam de aanvrage tot uitlevering of confrontatie gedaan is.

Art. 11. Door de bovenstaande bepalingen wordt geene verandering gemaakt in de wetten der beide Staten, welke de regeling van den geregelden loop der uitlevering ten onderwerp hebben of zullen hebben.

Art. 12. De tegenwoordige overeenkomst zal eerst in werking treden twintig dagen na hare afkondiging, in de vormen voorgeschreven bij de wetten der beide Staten.

Zij zal van kracht blijven tot zes maanden nadat van de zijde van eene der beide Regeringen het tegendeel zal zijn verklaard.

Zij zal bekrachtigd en de bekrachtigingen zullen uitgewisseld worden binnen den tijd van vier weken of, zoo mogelijk, vroeger.

Ten blijke waarvan de gevolmagtigden de tegenwoordige overeenkomst hebben onderteekend en met hun wapen bezegeld.

Gedaan { te 's Gravenhage, den 9den October 1852.
{ te Bremen, den 12den October 1852.

(*Get.*) Van Sonsbeeck. (*Get.*) H. Smidt, Dr.
(*L. S.*) (*L. S.*)

authentique du jugement, ou de l'arrêt de condamnation ou de mise en accusation, ou de l'ordonnance de poursuite, avec mandat d'arrêt, délivrée dans les formes prescrites par la législation du Gouvernement qui fait la demande, et exprimant le crime ou délit dont il s'agit.

Art. 7. Lorsque dans la poursuite d'une affaire pénale un des Gouvernements jugera nécessaire l'audition de témoins domiciliés dans l'autre État, une commission rogatoire sera envoyée à cet effet par la voie diplomatique, et il y sera donné suite, en observant les lois de l'État, où les témoins seront invités à comparaître.

Toute commission rogatoire ayant pour but de demander une audition de témoins, devra être accompagnée d'une traduction Française.

Art. 8. Si dans une cause pénale, la comparution personnelle d'un témoin dans l'autre Etat est nécessaire ou désirée, son Gouvernement l'engagera à se rendre à l'invitation qui lui sera faite, et en cas de consentement il lui sera accordé des frais de voyage et de séjour, d'après les tarifs et règlements en vigueur dans l'État où l'audition devra avoir lieu.

Art. 9. Lorsque dans une cause pénale la confrontation de criminels détenus dans l'autre État, ou bien la communication de pièces de conviction ou de documents, se trouvant entre les mains des autorités de l'autre État, sera jugée utile ou nécessaire, la demande en sera faite par la voie diplomatique et l'on y donnera suite pour autant qu'il n'y ait pas de considérations spéciales, qui s'y opposent et sous l'obligation de renvoyer les criminels et les pièces.

Art. 10. Les deux Gouvernements renoncent de part et d'autre à toute réclamation de frais résultant de l'exécution de commissions rogatoires, ainsi que de l'envoi et de la restitution de pièces et documents.

Ils renoncent pareillement de part et d'autre à toute réclamation de frais, dans les limites de leurs territoires respectifs, résultant de l'arrestation, de la détention, de l'entretien et du transport ou renvoi des individus à extrader ou à confronter.

Quant aux frais d'entretien et de transport des dits individus sur le territoire des États intermédiaires, ainsi que ceux du trajet par mer dans le cas où un tel transport serait jugé préférable, ils seront supportés par le Gouvernement, au nom duquel la demande d'extradition ou de confrontation est faite.

Art. 11. Par les stipulations ci-dessus il est adhéré aux lois des deux États, qui ont ou auront pour objet de régler la marche régulière de l'extradition.

Art. 12. La présente convention ne sera exécutoire que vingt jours après sa publication dans les formes prescrites par les lois des deux États.

Elle continuera à être en vigueur jusqu'à six mois après déclaration contraire de la part de l'un des deux Gouvernements.

Elle sera ratifié et les ratifications en seront échangées dans le délai de quatre semaines ou plutôt si faire se peut.

En foi de quoi les plénipotentiaires ont signé la présente convention en double et y ont apposé le cachet de leurs armes.

Fait { à La Haye, le 9 Octobre 1852.
{ à Brême, le 12 Octobre 1852.

(*Get.*) Van Sonsbeeck. (*Get.*) H. Smidt, Dr.
(*L. S.*) (*L. S.*)

Gelet dat de uitwisseling der acten van bekrachtiging op bovenstaande overeenkomst, welke door Ons en door den Senaat der Vrije Hanzeestad *Bremen* den 15den October 1852 zijn geteekend, op den 23sten October daaraanvolgende te *Bremen* heeft plaats gehad;

Op de voordragt van Onzen Minister van Buitenlandsche Zaken, van den 30sten October 1852, nº. 5,

Hebben goedgevonden en verstaan te bepalen, dat dit besluit, met de daarin vervatte overeenkomst en vertaling daarvan, in het *Staatsblad* zal worden geplaatst.

Het Loo, den 3den November 1852.

WILLEM.

De Minister van Buitenlandsche Zaken,
Van Zuijlen van Nyevelt.

Uitgegeven den *vijftienden* November 1852.
De Staatsraad, Directeur van het Kabinet des Konings,
A. G. A. van Rappard.

Bij besluit van 19 November 1852, nº. 82, heeft Zijne Majesteit goedgevonden:

1º. aan den Staatsraad in buitengewone dienst mr. *E.* baron *van Vredenburch*, met ingang van den 1sten Januarij 1853, eervol ontslag te verleenen als Hoogstdeszelfs commissaris in de provincie Zeeland, onder dankbetuiging voor de door hem in die betrekking bewezen diensten; en

2º. in zijne plaats te benoemen jhr. mr. *J. G. H. van Tets*, referendaris der eerste klasse bij den Raad van State en referendaris bij het Departement van Binnenlandsche Zaken.

Bij besluit van den 10den dezer, nº. 37, heeft Zijne Majesteit goedgevonden:

1º. eervol ontslag te verleenen aan *L. F. Temminck* als 1sten luitenant-adjudant bij de dienstdoende schutterij te Rotterdam;

2º. bij de dienstdoende schutterij te Rotterdam te benoemen:

tot 1sten luitenant *W. H. O. Bolleurs*, thans schutter, vroeger sergeant-majoor bij de infanterie van het leger, en

tot 2den luitenant kwartiermeester *L. F. Temminck* voornoemd.

Bij besluit van den 12den November jl., nº. 54, heeft Zijne Majesteit, op voordragt van den Minister van Finantiën, voorloopig belast met het bestuur van het Departement voor de Zaken der Hervormde Eeredienst enz., geagreëerd en goedgekeurd de benoeming tot opperrabbijn in het ressort van Overijssel, uitgebragt door de kiesvergadering te Zwolle op dr. *Jacob Fraenkel*, rabbijn te Coerlin in Pommeren.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

In den *Moniteur* van gisteren, den 18den, is, volgens eene telegraphische tijding, een decreet van den Prins-President afgekondigd, bepalende dat de sterkte van het staande leger, de in Afrika en in den Kerkelijken Staat dienstdoende troepen daaronder begrepen, met den 1sten December aanstaande met ruim dertig duizend man zal vermeerderd en tot drie honderd en zeventig duizend man gebragt worden. Van zoodanigen maatregel was reeds sedert eenigen tijd sprake geweest; laatstelijk was verzekerd dat hij tot na de volksstemming verschoven was uit vrees dat het gouvernement de stemmen van het op veroveringen en krijgsroem beluste gedeelte der natie door een openlijk blijk van vredelievende gezindheid zoude verliezen; waartegen door anderen beweerd werd dat de Prins-President juist voornemens was aan de volksstemming het bepaalde karakter te geven van eene stemming voor een Keizerrijk des vredes.

— De berigten uit Parijs van eergisteren gewagen weder van manifesten die van de zijde der republikeinsche partij en der legitimisten tegen de herstelling van het Keizerschap uitgevaardigd en hier en daar verspreid zijn. Het regeringsblad behelst een daartoe betrekkelijk artikel van den volgenden inhoud: » Door de gelijktijdige openbaarmaking van het protest van den Graaf van Chambord en van de manifesten der volksmenners, heeft de regering stukken van zoo verschillenden aard niet op ééne lijn willen stellen; het kon niet in hare bedoeling liggen eene partij die wel is waar niet schroomt Frankrijks regten [illegible] schen te miskennen maar de beginselen van orde en ondergeschiktheid in de maatschappij eerbiedigt, gelijk te stellen met die [illegible] welke niet voor misdaden terugdeinzen en de hulp van [illegible] inroepen; ook weet de regering, dat het haar voegt eenen [illegible] ontzien die het slagtoffer is van den ramspoed zijns geslachts. Maar al is het bezwaarlijk te miskennen dat de manifesten en het protest voortvloeijen uit een gemeenschappelijk dwaalbegrip en ten [illegible] eene en dezelfde uitkomst leiden. Immers van beide zijden wordt de souvereiniteit der natie ontkend: zij wordt gewraakt door de volksmenners, ten einde in hare plaats hun eigen wil te stellen, door den Graaf van Chambord ten einde zijne persoonlijke regten te plaatsen boven de regten des lands. In beide gevallen is het gevolg hetzelfde, te weten dat al wat door de natie gedaan is en gedaan mogt worden, [illegible]

ook met algemeene stemmen door haar besloten, nietig is; het onderscheid is alleen dat dit door de volksmenners met snijdende taal en met den dolk in de hand aan de natie wordt te verstaan gegeven, terwijl het den Graaf van Chambord genoeg is het haar met eene smartvolle gelatenheid te verklaren.

» Van de zijde van zekere volksmenners kan niets bevreemding wekken: het onbetwistbaarste beginsel is voor hen slechts een werktuig hetwelk zij breken zoodra het niet langer voor hunne plannen van zelfverheffing dienstig is; zoo hebben zij het beginsel der volkssouvereiniteit, zoo lang zij het voor hun eigen voordeel benuttigen konden, boven alles gesteld, en thans nu het volk zich van hen verwijderd heeft, hebben zij dat beginsel verloochend. Volgens hunne tegenwoordige leer is niet langer de natie souverein maar de republiek.

» Dezelfde tegenstrijdigheid is in het protest des Graven van Chambord niet minder in het oog loopend. Als men dit stuk leest, zoude men zeggen dat het regt der natie om den vorm en het hoofd harer regering te kiezen, een gisteren in den omwentelingsstorm opgekomen beginsel is. Hoe konde men vergeten dat dit beginsel, zoo waar als de Logica en zoo oud als de wereld, nimmer opgehouden heeft de grondslag van ons staatsregt te zijn; dat het door de oude monarchie bij menige plegtige gelegenheid openlijk erkend is geworden, en dat, zoo hetzelve konde worden in twijfel getrokken, de vestiging van elke dynastie eene overweldiging zoude zijn; dat het derhalve de eenige grondslag is van het regt der vorstenhuizen. Welk ander beginsel dan dat van de souvereiniteit der natie, kon het gezag wettigen van ons laatste koningsgeslacht? Was er geen erfgenaam voor den troon van Karel den Groote, toen Hugo Capet zich daarop plaatste? Was de troon van Clovis onbezet, toen hij door Pepin ingenomen werd? De overeenstemmende behoefte en wil van Frankrijk heeft aan al zijne regerende geslachten het karakter van wettigheid bijgezet; en zich van dezelve scheidende, heeft het land noch hunne verdiensten noch hunnen roem miskend; maar krachtens hetzelfde regt, waardoor zij aan het hoofd des volks waren geplaatst toen zij 's volks belangen en wenschen vertegenwoordigden, zijn zij door het volk ter zijde geschoven, toen zij met hun beginsel in strijd kwamen en niet meer door den geest der natie bezield werden.

» Dit zijn grondwaarheden. Hoe heeft men ze kunnen miskennen? Napoleon was daarvan diep doordrongen, toen hij bij de ontvangst van het senaatsbesluit, waarbij hij tot den Keizerstroon geroepen werd, tot den Senaat die gedenkwaardige woorden sprak, welke door zijnen neef, bij eene geheel gelijke gelegenheid, herinnerd en beaamd zijn: » Mijn » geest zoude van mijne nakomelingschap geweken zijn wanneer er een » dag kwam dat zij niet langer de liefde en het vertrouwen der natie » verdiende." De wil der natie, dat is alzoo het beginsel en tevens de regtsgrond van elke dynastie. Zij kan niet stand houden dan door de levende vertegenwoordiger van 's lands groote belangen te blijven, gelijk zij haren pligt niet kan vervullen dan door zich aan die belangen onvoorwaardelijk toe te wijden.

» Het is troostrijk te zien dat, terwijl de partijen op nieuw de hartstogten inroepen, het gezond verstand van het publiek allerwege de verfoeijelijke opruijingen, waardoor men het op het dwaalspoor tracht te brengen, beoordeelt gelijk ze verdienen. Gansch Frankrijk maakt zich gereed om op eene niet langer voorloopige wijze zijne erkentelijkheid jegens den Prins, onzen redder, aan den dag te leggen. Allerwege in den lande is het senaatsbesluit van den 7den November (tot herstelling des Keizerschaps) met het levendigste genoegen ontvangen. Allerwege maakt men zich gereed om te gaan stemmen zoo als op den 20sten December 1851, in massa, met banieren voorop, de gansche gemeente volgende achter haren gemeenteraad, hare overheden, haren pastoor, opdat het wel ter dege blijke dat het hier noch een staatkundig stelsel noch eene partij maar 's lands zaak zelve geldt. Met deze aandrift der burgers vereenigen zich al de staatsligchamen en collegien. De regterlijke magt voegt het hooge gezag harer verklaringen bij de door de gemeenten en departementen geuite wenschen; de geestelijkheid zelve wil zich niet buiten het nationale streven houden, en hoewel door hun gewijd ambt verpligt om zich niet dan met bedachtzaamheid te verklaren, aarzelen eerwaardige prelaten niet, wanneer zij om raad gevraagd worden, ronduit te antwoorden: » Stemt en werft stemmen voor hem die de godsdienst, het huisgezin, het vaderland gered heeft en voortaan alleen redden kan van nog immer dreigende gevaren."

— Terwijl republikeinen en legitimisten zich roeren en de herstelling van het Keizerschap tegenwerken, houdt de Orleans-partij zich stil. » Zij kan zich, zegt een dagblad, niet in het geschil mengen, daar zij zich noch op het aloude regt der legitimiteit, gelijk de Graaf van Chambord, noch op den nieuwen regtsgrond der volkskeuze, gelijk de keizerlijke monarchie, beroepen kan; de constitutionnele monarchie kan gerust den tijd afwachten dat haar beginsel, onder druk gehard en gelouterd, bij de Franschen weder heerschend wordt." Een ander dagblad, hetwelk van de belangen en bedoelingen der Orleans-partij beter onderrigt kan zijn dan eenig ander, de *Indépendance Belge*, meldt in zijne eigen berigten uit Parijs het volgende: » Er is ook van een manifest der vorsten van Orleans gesproken. Indien zoodanig stuk zich ergens mogt voordoen, kan men zeker zijn dat het gansch en al onecht is. De Prinsen van Orleans doen niets dan in diep en eervol stilzwijgen aanzien hetgeen thans geschiedt."

Verder berigt het genoemde blad, met eene blijkbare bedoeling, de volgende bijzonderheden, die het zegt uit Weenen te hebben vernomen: » Aan het hof van den Graaf van Chambord, te Frohsdorf, bestonden twee verschillende gevoelens. Eenigen meenden dat in het tegen de herstelling des keizerschaps uit te vaardigen manifest eene of andere zinspeling moest voorkomen op » de gelukkige dagen van orde en vrijheid, die Frankrijk onder de Restauratie-regering genoten heeft." Zij wenschten dat de zinsnede betreffende de vestiging eener getemperde monarchie in duidelijker bewoordingen vervat wierd en de noodzakelijkheid deed uitkomen van waarborgen voor de volksvrijheden en volksregten: dat zoude, zeide men, over het algemeen een goeden indruk maken, en men zou de staatkunde der legitimisten zich voordoen als geschikt, om, in den tijd werkelijk toegepast te worden en genegenheid te winnen. Zoo zoude men ook de Orleanisten niet kwetsen maar hunnen bijval kunnen verwerven. Er waren er die anders dachten; hun gevoelen dreef boven, en men heeft verkieslijk geacht uitsluitend in het zuivere beginsel der legitimiteit steun te zoeken, en aan het manifest geheel den aard te geven van een historisch stuk zonder inmenging van bestanddeelen die politieke beroering zouden kunnen te weeg brengen. Uit dit oogpunt is het aan de behartiging en verspreiding der legitimisten in Frankrijk aanbevolen. Het stuk moet door den heer de Montbel naar eene schets van den Graaf van Chambord zelven gesteld zijn."

— In het dagblad van het departement der Aisne, van den 16den dezer, leest men het volgende artikel, met het onderschrift *van overheidswege medegedeeld*: » Om de Protestantsche kiezers te weerhouden van het uitbrengen hunner stem, verspreidt men het logenachtige gerucht dat, wanneer het Keizerschap afgekondigd zal zijn, geene andere godsdienst dan de Roomsch-katholieke in Frankrijk zal worden erkend. Zulk een gerucht is zoo ongerijmd dat het niet in ernst tegengesproken behoeft te worden."

— De *Moniteur* berigt dat de nieuwe consul-generaal van Frankrijk te Tripoli (in Barbarije) aangekomen en aldaar door de overheden en de bevolking met buitengewone eerebewijzen ontvangen is. Deze ontvangst in eene zoo dweepzieke stad — zegt het regeringsblad — is een uitwerksel van de verschijning onzer oorlogsvloot voor Tripoli, en een blijk van den weldadigen invloed dien het thans in Frankrijk regerende krachtige en magtige staatsgezag ons in het buitenland geeft.

BELGIE.

De Kamer van Volksvertegenwoordigers heeft in de zitting van den 17den het wets-ontwerp tot vaststelling der rijksinkomsten en middelen voor 1853, met algemeene stemmen aangenomen. De opbrengst der rijkstelegraphen, die in de voordragt op fr. 85,000 geraamd was, is met goedvinden der regering op fr. 175,000 gesteld. Met deze en andere verhoogingen der raming is het totaal der begrooting van inkomsten, zoo als het door de kamers is aangenomen, fr. 128,224,250, waaronder fr. 16,7[illegible] voor de opbrengst van den staatsspoorweg. Bij de aangenomen wet wordt de regering gemagtigd om gedurende 1853, ten einde de dienst der schatkist te vergemakkelijken, schatkistbons ten bedrage van dertien millioen franken in omloop te brengen. Voor het loopende dienstjaar is het bedrag der vlottende schuld, gelijk dat der ongedekte uitgaven van vroegere diensten, iets grooter.

Het onderzoek der staatsbegrooting voor 1853 wordt in de afdeelingen voortgezet. De centrale sectie voor het onderzoek van het budget van het departement van buitenlandsche zaken heeft zich, na den minister gehoord te hebben, vereenigd met de door het gouvernement voorgestelde verhooging van den post voor jaarwedden van gezantschappen.

Reeds is gemeld dat de regering op nieuw geld voor buitengewone uitgaven voor het krijgswezen gevraagd en voorgesteld heeft de begrooting van oorlog voor het loopende jaar met nog fr. 8,450,000 te verhoogen. Na de mededeeling hiervan zegt de *Indépendance*: » In deze aanvrage van fondsen is een antwoord op vele lasteringen gelegen. Zij bewijst dat het afgetreden ministerie nimmer aarzelde, wanneer aan wezenlijke behoeften van het krijgswezen voldaan moest worden, en dat het zelfs niet geschroomd heeft, daartoe zonder magtiging der Kamers op eigen verantwoordelijkheid maatregelen van gewigtigen aard te nemen. Dat ministerie is voorgesteld geworden als of het ons leger aan partijbelang of zucht naar bezuiniging wilde opofferen, en het is juist dat bewind hetwelk ons krijgswezen op den meest ontzagwekkenden voet gebragt en daartoe de grootste geldsommen besteed heeft."

ENGELAND.

In de zitting van het Lagerhuis van den 17den is de tekst voorgelezen van het voorstel hetwelk de heer Villiers, de oude kampvechter der handelsvrijheid, in de zitting van aanstaanden Dingsdag wil voordragen. Het voorstel strekt om de volgende verklaring aan te nemen: » Het Huis oordeelt dat de verbetering in de gesteldheid des lands en inzonderheid in die der arbeidende klassen, hoofdzakelijk is te weeg gebragt door de in de laatste jaren gemaakte wetten, en bepaaldelijk door de wet van 1846, waardoor de invoer van buitenlandsch graan is vrijgesteld, en dat deze wet alzoo een wijze, regtvaardige en heilrijke maatregel was. Het Huis oordeelt dat de handhaving en verdere uitbreiding van de staatkunde der handelsvrijheid, in tegenstelling van de beschermende staatkunde, het geschiktste middel is om de bedrijvigheid en den rijkdom der natie bestand te maken tegen de lasten waardoor zij gedrukt worden, en het meeste zal toebrengen tot de algemeene welvaart, welgesteldheid en tevredenheid des volks. Het Huis is bereid elken met de beginselen van dit besluit bestaanbaren maatregel in overweging te nemen, die door Harer Majesteits ministers mogt worden voorgedragen."

Onder de oppositie hoopt men door dit voorstel het ministerie ten val te brengen of te dringen tot eene geheel ondubbelzinnige verklaring die hetzelve belette de heerschappij van het vrijhandelsstelsel, waarin het thans verklaart te berusten, later ooit weder onzeker te maken.

Uit de ministeriele bladen blijkt dat de ministeriele partij voor alsnog voornemens is aan de beraadslaging en zelfs aan de stemming over het voorstel van den heer Villiers geen deel te nemen, en wel uit hoofde dat het voorstel in de tegenwoordige omstandigheden, daar de vrijhandelsstaatkunde door niemand wordt bestreden, eene afgetrokken stelling zonder daadwerkelijken invloed is, en dat het niet mogelijk is voor de toekomst het gevoelen des Parlements of des lands te binden."

— In de laatste zitting van het Hoogerhuis vermaande een der leden de regering dringend om voor eene doelmatige bemanning der oorlogsvloot moeite noch geld te sparen. De ruimere soldij die aan het Britsche zeevolk op de koopvaardijvloot en ook in de Noord-Amerikaansche zeedienst aangeboden wierd, lokte menig zeeman derwaarts; maar zijns inziens zoude niemand zwarigheid maken tegen het bewilligen der fondsen tot even ruime bezoldiging der bemanning van de Engelsche vloot. De hertog van Northumberland, die aan het hoofd van het bestuur der zeemagt staat, erkende het gewigtige van het onderwerp en zeide dat eene commissie opzettelijk tot onderzoek daarvan benoemd was; zij had in de laatste maanden gedurige bijeenkomsten gehouden doch was nog niet zoover gevorderd dat zij verslag uitbrengen of eenig voorstel doen konde.

De *Times* raadt aan voor de bemanning der vloot hetzelfde stelsel te volgen, als nu voor de vermeerdering der landmagt met zoo goeden uitslag is beproefd, en eene zee-militie te vormen of eene reserve van zeelieden, die, even als de burgermilitie, van tijd tot tijd geoefend doch alleen in oorlogstijd tot werkelijke dienst geroepen zoude worden en vooral uit visschers, kustvaarders enz. zoude bestaan.

ZUID-AMERIKA.

Het schijnt dat te Parijs een later berigt van de Plata aangekomen is, dan de in ons voorlaatst nommer medegedeelde tijdingen, volgens welke de generaal Urquiza in de gedurende zijne afwezendheid te Buenos-Ayres tot stand gekomen omwenteling scheen te willen berusten.

In de „*Patrie*," een orgaan van het Fransche ministerie, leest men het volgende: „Men verzekert, dat gisteren, den 16den, te Parijs depêches ontvangen zijn, inhoudende dat de generaal Urquiza, wiens zaak verloren scheen, met zijne troepen naar Buenos-Ayres teruggekeerd was en die stad belegerd hield. Naar men meende, was de stad gezind zich te onderwerpen."

BEURS-BERIGTEN.

Parijs 17 November: 3 pcts. renten fr. 85.75; idem 5 pcts. fr. 107.00.
Londen 17 November: 3 pcts. cons. 100¼, 100½; Nederl. werkelijke schuld 2½ pcts. —; idem 4 pcts. 97½.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

'S GRAVENHAGE, *den* 19*den November* 1852.

Dezer dagen is van Regeringswege afgewezen het verzoek van G. Burgers te Arnhem, om kwijtschelding van twee geldboeten, elke van f 10, waartoe hij, met de kosten, den 30sten Augustus jl. door de arrondissements-regtbank te Groningen is veroordeeld, wegens het zonder vergunning staken en het niet behoorlijk bekend maken der staking van zijne diligencedienst tusschen Groningen en Zwolle.

In de zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van heden hebben de beraadslagingen plaats gehad over het IIde hoofdstuk der staatsbegrooting voor 1853 (*Hooge Collegien van Staat en het Kabinet des Konings*), welk hoofdstuk daarna met algemeene (58) stemmen is aangenomen. Vervolgens is het IIIde hoofdstuk (*Buitenlandsche Zaken*) in behandeling genomen, waarmede op morgen, aan te vangen ten elf ure, zal worden voortgegaan.

In deze zitting zijn ingekomen een wets-ontwerp tot goedkeuring eener dading tusschen het bestuur der domeinen en de gemeente Genemuiden tot beëindiging van een proces betreffelijk een aanwas in de Zuiderzee; en eene nota van wijzigingen op het IVde hoofdstuk der staatsbegrooting voor 1853 (*Justitie*).

Met dit nommer der *Staats-Courant* worden verzonden:
1°. vel 32 — 35 van het BIJBLAD, behelzende het verslag van het verhandelde in de zitting der Tweede Kamer van gisteren;
2°. vel 31 en 31* van hetzelfde BIJBLAD, redevoeringen behelzende, uitgesproken in de zitting der genoemde Kamer van den 16den dezer; en
3°. vel 87 der *Bijlagen* van hetzelfde BIJBLAD, eenige laatstelijk bij de Tweede Kamer ingekomen stukken behelzende.

Rhijnhoogte te Keulen den 17den November 10 voet 2 duim (9 voet 10 duim Rhijnl.).

ADVERTENTIEN.

MINISTERIE VAN BINNENLANDSCHE ZAKEN.

Provincie *Noordbrabant*.

AANBESTEDING.

Op Dingsdag, den 7den December 1852, des middags ten 12 ure, zal, onder nadere goedkeuring, door den Staatsraad Commissaris des Konings in de provincie Noordbrabant of, bij zijne afwezendheid, door een der leden van de Gedeputeerde Staten, en in bijzijn van den Hoofdingenieur van den Waterstaat, in het 6de District, aan het locaal van het Provinciaal Bestuur te 's Hertogenbosch, worden Aanbesteed:

De rijzen bezinking tot beteugeling van de Witboomen-kil, gelegen in den Biesbosch onder de gemeente Werkendam, provincie Noordbrabant.

Deze Aanbesteding zal geschieden bij inschrijving, overeenkomstig Art. 9 van het Bestek.

Het Bestek zal ter lezing liggen aan het locaal van het Ministerie van Binnenlandsche Zaken, aan dat van het Provinciaal Bestuur van 's Hertogenbosch, en op alle zoodanige plaatsen, alwaar gewoonlijk de Bestekken van Waterstaats-werken in die Provincie ter lezing gelegd worden.

Vier dagen vóór de Besteding zal de noodige Aanwijzing in loco worden gedaan, en voorts nadere informatien te bekomen zijn bij den Hoofdingenieur H. F. Fijnje, en bij den Ingenieur jhr. E. C. B. Ridder van Rappard, beiden te 's Hertogenbosch; alsmede bij den Opzigter P. Verwimmen te Woudrichem, en bij de Opzigters P. Mensert en J. G. van Niftrik, beiden te Werkendam.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,
THORBECKE.

Provincie *Noordholland*.

AANBESTEDING.

Op Woensdag den 8sten December 1852, des namiddags ten 2 ure, zal, onder nadere goedkeuring, door den Staatsraad, Commissaris des Konings in de Provincie Noordholland of, bij zijne afwezendheid, door een der leden van de Gedeputeerde Staten, en in bijzijn van den Hoofdingenieur van den Waterstaat in het 9de District, aan het Locaal van het Provincaal Bestuur te Haarlem, worden Aanbesteed:

Het maken van een paar Binnen-vloeddeuren in de groote opening van de Willemssluis.

Deze Aanbesteding zal geschieden bij inschrijving en opbod.

Het Bestek der voormelde Aanbesteding zal ter lezing liggen aan het locaal van het Ministerie van Binnenlandsche Zaken, aan dat van het Provinciaal Bestuur van Noordholland te Haarlem, en op alle zoodanige plaatsen, alwaar gewoonlijk de Bestekken van Waterstaatswerken in gemelde provincie ter lezing gelegd worden.

Zullende drie dagen vóór de Besteding de noodige aanwijzing in loco worden gedaan, en voorts nadere informatien te bekomen zijn bij den Hoofdingenieur E. de Kruijff, te Haarlem, en bij den Ingenieur P. Caland te Purmerend.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,
THORBECKE.

MINISTERIE VAN MARINE.

*** De Minister van Marine, voornemens zijnde op den 26sten November aanstaande, op de navolgende wijze, onder zijne nadere goedkeuring, te doen Aanbesteden de Levering van het benoodigde Munitiebrood en Versch Rundvleesch, ten dienste der equipagien van 's Rijks schepen en vaartuigen van Oorlog binnengaats, van den 1sten Januarij tot den 31sten December 1853,

Brengt bij deze ter kennis van de belanghebbenden:

dat de biljetten van Inschrijving vóór of uiterlijk op den 25sten November eerstkomende, des morgens vóór twaalf ure, vrachtvrij zullen behooren bezorgd te zijn, als:

voor de Leveringen van Munitiebrood en Versch Rundvleesch ten behoeve van Z. M. schepen en vaartuigen ter reede Texel en in het Nieuwe Diep, bij den Directeur en Kommandant der Marine te Willemsoord;

voor de Leveringen van Munitiebrood en Versch Rundvleesch ten behoeve van Z. M. schepen en vaartuigen te Hellevoetsluis, bij den Directeur en Kommandant der Marine aldaar;

voor de Leveringen van Munitiebrood en Versch Rundvleesch ten behoeve van Z. M. Zeemagt te Vlissingen en op de Schelde, bij den Directeur en Kommandant der Marine te Vlissingen;

dat de bedoelde biljetten moeten bevatten de prijzen in schrijfletters, waarvoor de Gadadigden genegen zijn voornoemde Leveringen op de bij het Bestek van Aanbesteding omschreven Voorwaarden, bij de honderd Nederlandsche ponden aan te nemen, zullende bij die biljetten tevens moeten worden opgegeven de namen en voornamen, alsmede de woonplaatsen der inschrijvers en van hunne borgen;

dat geene biljetten van inschrijving ter mededinging zullen worden toegelaten dan die, welke op gezegeld papier zullen zijn geschreven, door de inschrijvers onderteekend, geene bijconditien bevatten en welke geene doorhalingen hebben plaats gehad;

dat de biljetten van inschrijving door de voormelde Directeuren en Kommandanten der Marine te Willemsoord, te Hellevoetsluis en te Vlissingen, ieder voor zooveel zijn ressort betreft, ten voormelde dage en ure, in tegenwoordigheid van de Gegadigden zullen worden geopend, en door hen de voorloopige toewijzing der Leveringen aan de minste inschrijvers zal geschieden;

en eindelijk dat de Voorwaarden, waarop de voormelde Aanbesteding zal plaats hebben, van heden af aan dagelijks (de Zondagen uitgezonderd), van tien ure des morgens tot twee ure des namiddags, voor de Gegadigden ter lezing zullen liggen ter Secretarie van het Ministerie van Marine te 's Gravenhage en bij de Directien der Marine te Willemsoord, te Amsterdam, te Hellevoetsluis en te Vlissingen en bij den Commissaris des Konings in de provincie Gelderland.

's Gravenhage, den 13den November 1852.

De Minister voornoemd,
J. ENSLIE.

REGISTRATIE EN LOTERIJEN.

Bij de *Zeventiende* trekking der *Vijfde* Klasse van de 218de *Staats-Loterij*, op Vrijdag den 19den November 1852, zijn prijzen en premien van duizend gulden of daarboven te beurt gevallen aan de navolgende nommers:

No. 10240 een prijs van 1500 gulden,
en premie 30,000 „
„ 19272 *niet*, maar
premie 5000 „

De Directeur der Staats-Loterij,
J. H. FRIESWIJK.

PLAATSELIJKE BESTUREN.

*** Burgemeester en Wethouders van 's Gravenhage zijn voornemens, op Vrijdag, den 10den December 1852, des namiddags ten ure, in een der vertrekken van het Raadhuis, in het openbaar aan te besteden het Driejarig Onderhoud en de noodige Vernieuwingen der Bestellingen:

1°. van al de Kazerne-Gebouwen alhier; en
2°. van eenige Schoollocalen en verdere Gebouwen der Gemeente.

De Bestekken en Voorwaarden van Aanbesteding liggen voor Gegadigden ter lezing op de Plaatselijke Secretarie en aan de Gemeentewerf alhier, alsmede ter Gemeente-Secretarie van Leyden, Delft, Rotterdam, Dordrecht, en zijn overigens op *franco* aanvrage, ter Secretarie dezer Gemeente à f 0.50 verkrijgbaar.

Op Vrijdag, Maandag en Woensdag, den 3den, 6den en 8sten voormiddags vorens, zal de noodige aanwijzing der werken geschieden.

AKEN-MAASTRICHTSCHE SPOORWEG-MAATSCHAPPIJ.

*** Op Vrijdag den 10den December aanstaande, des voormiddags elf ure, zal door de gemeenschappelijke Directie, in haar Bureau hier en in bijzijn der tegenwoordig zijnde inschrijvers, worden Aanbesteed het maken der volgende Gebouwen:

1°. eene Wachterswoning te Meerssen, tevens voorloopig Stationsgebouw;
2°. een Stations-gebouw, met twee Zijgebouwen, te Valkenburg;
3°. een voorloopig Stations-gebouw te Wylre;
4°. „ „ te Simpelveld.

De Inschrijving kan geschieden voor ieder werk afzonderlijk of in
De Verzegelde inschrijvings-biljetten moeten op het hierboven bepaalde uur aan de Directie voornoemd ingeleverd worden.

Het Bestek en verdere stukken liggen, te rekenen van den December aanstaande, ter inzage van de belanghebbenden in de te Maastricht en te Aken, alwaar tevens alle nadere inlichtingen bekomen zijn.

Maasricht, den 8sten November 1852.

De Directie der Aken-Maastrichtsche Spoorweg-Maatschappij,
W. CLERMONT, *Pr.*

TE 'S GRAVENHAGE, TER ALGEMEENE LANDS-DRUKKERIJ.